

Lutkovno gledališče Ljubljana
Blagajna in knjigarna Zvezdica Zaspanka
 Krekov trg 2, 1000 Ljubljana

Odprto:
 ponedeljek–petek od 9. do 19. ure
 sobota od 9. do 13. ure
 in uro pred predstavo

T 080 2004 / 01 300 09 82
E info@lgl.si
l lutkovno
f LutkovnoGledalisceLjubljana
 www.lgl.si

Direktor:
 Uroš Korenčan

Umetniški vodja:
 Ajda Rooss

Organizirani obiski šol in vrtcev:
 Špela Juntos
T 01 3000 976
E organizacija@lgl.si

Gostovanja:
 Edita Golob
T 01 3000 974
E edita.golob@lgl.si

Svet Lutkovnega gledališča Ljubljana:
 Barbara Rogelj, Saša Ogrizek,
 Marijana Kobe, Eva Strmljan Kreslin,
 Martina Maurič Lazar

Strokovni svet Lutkovnega gledališča Ljubljana:
 Edvard Majaron, Jasna Vastl, Mateja Pezdirc Bartol,
 Barbara Orel, Zoran Srdić

Lutkovno gledališče
 Ljubljana sofinancira
 Ministrstvo za kulturo
 Republike Slovenije
 in Mestna občina
 Ljubljana – Oddelek
 za kulturo.

REPUBLIKA SLOVENIJA
 MINISTRSTVO ZA KULTURO

Ustanoviteljica
 Mestna občina
 Ljubljana

Pokrovitelj

ZAVRSTVALNA TRIGLAV, d.o.o.

Medijska pokrovitelj

LGL je član združenj

pregib

Lotte Faarup

Nekoč, ko nas ni bilo več

www.lgl.si

*Kraljestvo
domišljije*

Sezona 2014/2015

Premiera 7. maja 2015

pregib

Lotte Faarup

Nekoč, ko nas ni bilo več

Dengang vi blev vaek (2013)

12+

Dramska predstava za mladino in odrasle

Prevajalca **Lara Ostan Vejrup** in **Boris Ostan**

Režiserka **Anja Suša**

Dramaturginja **Petra Pogorevc**

Scenografka **Zorana Petrov**

Kostumografka **Sara Smrajc Žnidarčič**

Avtor glasbe **Laren Polič Zdravič**

Svetovalec za gib **Damjan Kecojevič**

Lektorica **Irena Androjna Mencinger**

Oblikovalec svetlobe **Srečo Brezovar**

Igrajo

Ajda Toman

Rok Kunaver

Nataša Tič Ralijan k. g.

Jernej Kuntner

Producentka **Pija Bodlaj**

Vodja predstave in tonski mojster **Aca Ilić**

Lučno vodstvo **Srečo Brezovar**

Scenska tehnika **Darko Nedeljković**

in **Tomo Hvastja**

Izdelava scene in kostumov **Zoran Srdić,**

Iztok Bobić, Marjeta Valjavec, Jernej

Remše, Polona Černe, Urška Rednak

Garderoberka in maskerka **Nina Jordanovski**

Za sodelovanje pri predstavi se zahvaljujemo učenkam in učencem OŠ Ledina pod vodstvom Katarine Rigler Šilec.

Nekoč, ko nas ni bilo več je presenetljiva, poetična in ganljiva zgodba o prehitrem odrasčanju danske avtorice in režiserke Lotte Faarup. Je zgodba o dveh otrocih, ki skušata rešiti zakon svojih staršev in se izgubita v kaosu prepirov. Predstava prikazuje ločitev skozi otroške oči ter svobodno, odkrito in živo spregovori o tem, kaj se dogaja za zaprtimi vrati otroške sobe, ko pred njimi divja vojna ločenih staršev, ko družinsko idilo zamenjajo ljubosumje, agresija, bes in obup. Svet, ki ga poznata otroka (brat Tomaž in sestra Lina), se čez noč spremeni – vsak od njiju se po svoje spopada z izgubo in predeluje svoje viharne občutke.

Igra spregovori o ločitvi sveže, presenetljivo, brez pretvarjanja, odprto in odkrito. O vseh stvareh je treba govoriti in prav gledališče je gotovo eno od najpomembnejših krajev za takšen dialog. Predstava, ki je bila leta 2013 krstno uprizorjena v danskem Det Olske Orkester, je prejela Reumertovo nagrado za najboljšo otroško predstavo.

Besedilo Lotte Faarup obravnava enega najbolj bolečih trenutkov v otrokovem odrasčanju – ločitev staršev. Ta je ne glede na statistiko – ta namreč kaže, da je število ločitev v sodobni družbi v nenehnem porastu – še vedno svojevrstna tabu tema, o kateri se premalo govori, še zlasti z vidika otroka. In prav ta otroški vidik, prikrajan za načelo površne politične korektnosti ter “objektivno” stališče do novonastale situacije, kar naj bi bila obveznost odraslih, v resnici tudi pomeni največjo vrednost in dramski potencial tega izjemno subtilnega in ganljivega besedila, ki v bralcu prebudi celo vrsto asociacij in zatajevanih čustev.

Brat in sestra, Tomaž in Lina, nas s pomočjo tehnike pripovedovanja popeljeta na potovanje skozi njun svet. To je svet, poln slik, barv, vtisov, radosti in žalosti, ki pa mora za večino tistih, ki živijo zunaj njega, ostati dobro skrita skrivnost. Junaka postavljata občinstvo, ki mu pripovedujeta, v položaj zaveznika, torej v položaj otroka, ki mora nositi težko breme družbenih navad in obveznosti, globoko prikrivajoč svoja avtentična čustva. Pričujejoče besedilo v resnici pripoveduje o njunem preživljanju novonastalih družinskih okoliščin. Podobno kot besedilo skuša tudi predstava obdržati vidik otroka, neobremenjenega z moralno paradigmo odraslih, ki jo narekujejo družbene norme, in sicer tako, da se osredotoči na otroška čustva, ki pa so zelo močna in pogosto tudi povsem zmedena in neartikulirana. Predstava naj bi po svoje prispevala k družbenemu detabuiziranju ločitve, in sicer tako, da brez zavor spregovori o temi, ki je boleča tako za otroke kot za odrasle, torej v odnosu »iz oči v oči« s tistimi, ki jim je namenjena, ne glede na to, ali so tudi sami imeli podobno izkušnjo ali pa le poznajo koga, ki jo ima. Gledališče za mlade, v katero verjamem, je tisti prostor svobode, v katerem nismo deležni le enega odgovora, poraja pa se nam veliko vprašanj. To je hkrati tudi prostor za tolažbo, saj mlademu občinstvu pomaga, da pri tem, karkoli že preživlja in čuti, ni osamljeno. Prostor, v katerem se oblikujejo bodoči odgovorni državljani, ki bodo nekega dne naredili nekaj velikega in pomembnega za družbo, v kateri živijo.

Anja Suša

“Zgodba je nastajala dve leti (od leta 2010 do 2012). Je delno avtobiografska, saj sem jo zasnovala tudi na spominih iz svojega otroštva. Pisanje sem doživljala kot dolgo potovanje in soočanje s spomini, razumevanjem ali nerazumevanjem ter iskanjem odgovorov na različna vprašanja:

Kdo je odgovoren, ko skrb za odrasle prevzamejo otroci?

Kaj se zgodi, kadar so otroci prisiljeni prehitro odrasti?

Kako ločitev staršev vpliva na otrokovo razumevanje ljubezni odraslih?

Kako najbolje svetovati odrasčajočemu otroku?

Bolj ko sem se poglobljala v gradivo, več odgovorov se mi je porajalo. A ti odgovori niso nakazovali srečnega konca, temveč sprejemanje življenje takšnega, kakršno je – včasih tudi težko in boleče. A vendar moramo najti moč in živeti naprej.

Nekoč, ko nas ni bilo več je tako postala zgodba o dveh otrocih, ki poskušata v kaosu, ki so ga ustvarili starši, vzpostaviti red. Je zgodba, napisana z veliko ljubezni in spoštovanja, o družini, ki ji ni uspelo ostati skupaj.

”Lotte Faarup, København, maja 2015

Fotografije **Miha Fras**

Prevod **Nataša Jelić**

Zasnova in oblikovanje **Futura DDB**

Tisk **Tisk Žnidarič**

Izdajatelj **Lutkovno gledališče Ljubljana**

Zanj **Uroš Korenčan**